

[Poul Dam.]

Vi er diplomatisk og konsulært forholdsvis svagt repræsenteret. Jeg tror, det er forkert både for vor skyld og for de pågældende afrikanske landes skyld.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil gerne takke for tilslutningen fra alle ordførerne, og jeg skal prøve at besvare de spørgsmål, der er stillet.

Hr. Rohrsted spurgte, hvilke resultater der var kommet ud af bankens henvendelse til visse østlande. Jeg ved ikke, om man har henvendt sig, men hvis man har henvendt sig, har man i hvert fald næppe modtaget positive reaktioner, idet østlandene normalt ikke medvirker i arrangementer af denne slags. Jeg ved, der er givet tilsagn fra Jugoslavien om et beløb, men jeg ved ikke rigtig, hvilken kategori Jugoslavien hører til, de alliancefrie lande vel nok. Der er altså ikke i listen over de lande, der i øjeblikket har givet tilsagn om bidrag, nogen af de østlige lande.

Hr. Brøndlund Nielsen spurgte, hvordan bevillingen til dette formål blev passet ind i Danmarks beløb i øvrigt. Det ligger inden for den ramme, der er afsat for udviklingsbistand både af finansiel og faglig art for de kommende 3 år. Jeg husker ikke, om det fremgår af fremsættelsestalen, men det er meningen at dele beløbet over de kommende 3 år.

Endelig spurgte hr. Brøndlund Nielsen, hvordan man koordinerer fonden med den øvrige indsats. Det har vi vældig mange muligheder for, netop fordi vi fra dansk side vel nok i højere grad end så mange andre lande lader vor bistand have multilateral karakter, og det vil sige, at vi er med i så mange internationale hjælpeorganisationer, at vi har alle muligheder for at få det koordineret, rent bortset fra at vi også som bi-dragyder får en vis indflydelse på selve fondens arbejde.

Så var hr. Poul Dam inde på en betragtning, som jeg også har været inde på mange gange, at vi desværre af mange grunde har mere forbindelse med de tidligere engelske kolonier, de engelsktalende dele af Afrika, end med de fransktalende. Det hænger rent praktisk sammen med det sproglige, det er lettere at rekruttere eksperter og frivillige

til de engelsktalende områder end til de fransktalende. Jeg er altså helt enig i grundbetragtningen, men jeg vil dog gerne sige, at nu må vi heller ikke tegne et mørkere billede, end rimeligt er. Vi har i øjeblikket ambassader med ambassadører i 3 af disse lande, nemlig Marokko, Tunis og Zaire — det tidligere Congo — og vi har ambassadekontor i Algeriet, vi har altså ikke en fast ambassadør, vi har sideakkrediterede ambassadører i Elfenbenskysten, i Guinea, i Senegal, i Togo og i Øvre Volta. Endelig er der en lang række lande, hvor vi har konsulter, men ikke ambassader, og det gælder Burundi, Cameroun, den centralafrikanske republik Dahomey, Gabon, Madagaskar, Mauritius, Rwanda og Tchad. Der er altså måske nok lidt mere forbindelse, end man sådan ved første øjeblik tror, men hele dette spørgsmål vil blive taget op nu, hvor vi i udenrigsministeriet vil gennemgå hele vor ambassadeoversigt, jeg vil ikke sige som led i sparebeholdninger, men for at se, hvordan vi anvender de kræfter, vi nu har, på den bedst mulige måde.

Det er rigtigt, at vi ikke har haft megen forbindelse med de fransktalende lande, hvis vi taler om projekter, men det er dog sådan, at det største danske bilaterale projekt, nemlig Congohospitalet, ligger i et af de fransktalende lande. Vi har for nogle år siden været med til at oprette et tandplejecenter og et forstprojekt i Marokko og en snedkerskole i Tunesien. Det er ting, vi nu har trukket os ud af, fordi de er gået over til de pågældende lande, som rimeligt er, men vi har, ikke mindst hvad lånesiden angår, fordi vi netop dér kan gøre det, ydet en lang række statslån til Tunesien, Senegal, Marokko, Øvre Volta, Elfenbenskysten, Dahomey, Tchad for blot at nævne nogle, og en række andre lande står foran låneaftaler. Der er nok noget mere forbindelse, end man sådan umiddelbart har en fornemmelse af. Men jeg er i øvrigt helt enig med hr. Poul Dam på dette punkt, og i håb om, at jeg i den milde stemning, der præger denne debat, ikke provokerer hr. Poul Dam, der altid selv udtrykker sig mildt og behersket fra denne talerstol, vil jeg sige, at når jeg er glad for, at en del af vores udviklingsbistand fremtidig går via EF-kanalerne, nemlig ca. 10 pct, er det, fordi det giver os en vældig god mulighed for at komme i forbindelse med det fran-